

บทที่ 7

สรุปและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่องการวิเคราะห์การออกแบบผลิตภัณฑ์ และศักยภาพของธุรกิจชุมชน กรณีศึกษา ผลิตภัณฑ์กรอบรูปไม้ ตามโครงการ “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” อำเภอหางดง จังหวัด เชียงใหม่ การศึกษากลุ่มผู้ประกอบการทั้ง 8 กลุ่มผลิตภัณฑ์ จากข้อมูลที่ได้ในเบื้องต้น และข้อมูล จากการเปิดเวทีกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ ได้ข้อสรุป และแนวทางการวิเคราะห์ที่จะเชื่อมโยง ไปสู่มาตรฐานสินค้าจากระดับภูมิภาคสู่สากล จากการศึกษาผู้ประกอบการทั้ง 8 กลุ่มผลิตภัณฑ์ ดังกล่าวพอจะสรุปถึงแนวทางที่จะนำไปสู่การพัฒนา ที่ทำการศึกษา ดังนี้

1. เพื่อวิเคราะห์การออกแบบผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น
2. เพื่อวิเคราะห์ศักยภาพการจัดการของธุรกิจชุมชน ด้านการบริหารทรัพยากร คน เงิน งาน วัสดุอุปกรณ์ ในธุรกิจชุมชน
3. เพื่อวิเคราะห์ศักยภาพด้านการผลิตการตลาด การวางแผนผลิต และการดำเนินธุรกิจ

ในกรณีศึกษาผลิตภัณฑ์กรอบรูปไม้ มีกลุ่มผู้ประกอบการ 8 กลุ่มผลิตภัณฑ์ ที่เข้าร่วมในกรณีศึกษา แสดงศักยภาพที่พร้อมจะพัฒนาไปสู่มาตรฐานในระดับต่อไป ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่ 1 คุณศิรินันท์ จันทรจัน

ผลิตภัณฑ์กรอบรูปกระจก

2. กลุ่มตัวอย่างที่ 2 คุณสมศรี โปธิ

ผลิตภัณฑ์กรอบรูปไม้สัก

3. กลุ่มตัวอย่างที่ 3 คุณภีระพัฒน์ นันทะวงศ์

ผลิตภัณฑ์กรอบรูปไม้สัก

4. กลุ่มตัวอย่างที่ 4 คุณกนก ศรีมูล

ผลิตภัณฑ์กรอบรูปไม้สัก

5. กลุ่มตัวอย่างที่ 5 คุณมา สายกันทา

ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมไม้พื้นบ้าน

6. กลุ่มตัวอย่างที่ 6 คุณอนันต์ ไชยชม

ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมไม้พื้นบ้าน

7. กลุ่มตัวอย่างที่ 7 คุณพวงเพชร นันทะ

ผลิตภัณฑ์กรอบรูปไม้สักอัด

8. กลุ่มตัวอย่างที่ 8 คุณทองดี เกียรติ

ผลิตภัณฑ์กรอบรูปไม้สัก

1. เพื่อวิเคราะห์การออกแบบผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น

การศึกษาค้นคว้าความต้องการของชุมชนในด้านการพัฒนาสินค้าท้องถิ่นสู่มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน และท้องถิ่น อันเป็นแนวทางที่จะจัดลำดับความสำคัญปัญหาของสินค้าท้องถิ่นจากการศึกษาวิเคราะห์แนวทาง ในการพัฒนาสินค้าท้องถิ่นสู่มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน และท้องถิ่น การลงพื้นที่การวิจัยด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ และศักยภาพของธุรกิจชุมชนผลิตภัณฑ์ในเขตอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูลด้านต่างๆที่ได้จากกลุ่มผู้ประกอบการทั้ง 8 กลุ่มนั้น ส่วนใหญ่แล้วจำเป็นต้องมีการพัฒนาอีกหลายด้าน เพื่อให้สินค้ามีคุณภาพเป็นที่ต้องการของตลาด และสามารถพัฒนาสู่มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน และท้องถิ่นได้ในอนาคต เป็นการศึกษาความต้องการของชุมชน ที่มีความต้องการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ของแต่ละกลุ่ม

ซึ่งจะมีความต้องการที่คล้ายกัน และแตกต่างกันไปในบางจุดซึ่งผู้วิจัย และคณะประกอบไปด้วยผู้ช่วยนักวิจัย นักวิจัยท้องถิ่น และนักศึกษา ได้ทำการศึกษาความต้องการ ของชุมชน โดยการสอบถาม สัมภาษณ์ และสังเกตหลายครั้งจากการลงพื้นที่ ทำให้ได้ข้อมูลต่างๆ ทางกลุ่มผู้วิจัยมีความต้องการจะศึกษา 3 ด้าน ได้แก่ การออกแบบผลิตภัณฑ์ การออกแบบบรรจุภัณฑ์ และคุณภาพของผลิตภัณฑ์

1.1 การออกแบบผลิตภัณฑ์กรอบรูปไม้

การออกแบบผลิตภัณฑ์ กรณีศึกษา ผลิตภัณฑ์กรอบรูปไม้ มีปัจจัยในการออกแบบตามลักษณะของไม้ หาก ไม้มีขนาดเล็กจะถูกแปรรูปเป็นกรอบรูปจากเศษไม้ โดยตัดแบ่งเป็นชิ้นๆ นำมาประกอบเป็นลวดลายจากเศษไม้ ส่วนไม้ขนาดใหญ่จะถูกแปรรูปเป็นกรอบไม้ทั้งชิ้นตามขนาดที่ได้มา จะไม่ตัดแบ่ง หรือตัดออก เพราะเสียดายเนื้อไม้ จึงทำให้กรอบรูปไม้ได้มาตรฐาน ตามที่ควรจะเป็น ซึ่งผู้ประกอบการซื้อเศษไม้แบบเหมาเป็นคันรถส่วนใหญ่เป็นรถกระบะผู้ประกอบการเอง ในราคาตั้งแต่ 800-1000 กว่าบาท ตามชนิดของไม้จะมีทั้งไม้ขนาดใหญ่ และขนาดเล็กรวมกัน ราคาไม้ ที่ค่อนข้างแพงจึงทำให้มีอุปสรรค ในด้านการออกแบบ การพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ไม่มีการ พัฒนารูปแบบเท่าที่ควรในหลายปีที่ผ่านมา อีกทั้งราคายังไม่เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ เพราะการตัดราคากันเองของผู้ประกอบการ การแก้ไขปัญหาให้ตรงจุดควรออกแบบผลิตภัณฑ์ให้มีความแปลกใหม่ นอกจากการทำกรอบรูป เน้นประโยชน์ ใช้งานได้มากกว่าเดิม โดยเฉพาะด้านขนาด ความสวยงามความประณีตของงาน และคุณภาพโดยรวม ในราคาที่เหมาะสม

1.2 การออกแบบบรรจุภัณฑ์สำหรับกรอบรูปไม้

บรรจุภัณฑ์ที่ทางผู้ประกอบการใช้นั้น เป็นบรรจุภัณฑ์ที่มีเพียงการห่อด้วยกระดาษ และติดด้วยเทปใส เพื่อป้องกันการชำรุด และการกระแทก แล้วจึงนำไปใส่กล่องกระดาษลังสีน้ำตาล ส่งให้พ่อค้าคนกลางที่เป็นคนขายงานให้หรือไม่ก็ที่ถูกค้าส่ง นอกจากผู้สั่งซื้อ จะนำไปจำหน่าย และทำบรรจุภัณฑ์เองโดยใช้ตราสินค้า (Brand Name) ของบริษัท ไม่มีการทำมากเกินความจำเป็นเพราะหากทำบรรจุภัณฑ์เอง จำเป็นจะต้องใช้เงินลงทุน อีกทั้งผลิตภัณฑ์ที่มีขนาดใหญ่ ถ้าลงทุนใช้กระดาษอย่างดีต้องเพิ่มราคาขาย จะทำให้ขายยาก

1.3 คุณภาพของผลิตภัณฑ์กรอบรูปไม้

ทางกลุ่มผู้ประกอบการมีความต้องการที่จะรักษาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ตั้งแต่การ คัดเลือกไม้ที่จะนำมาใช้ รวมไปถึงการคัดเลือกไม้ที่จะนำมาผืนด้านหลังของกรอบรูป การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ในการตกแต่งที่มีคุณภาพ ตลอดจนขั้นตอนการผลิต แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ การจัดการที่ดี และจะต้องขึ้นอยู่กับการลงทุนด้วยว่า มีเงินลงทุนหรือไม่ เพราะคุณภาพของ

ผลิตภัณฑ์จะขึ้นอยู่กับชนิดของไม้ด้วย ซึ่งไม้สักมีคุณภาพดีแต่ราคาแพงมาก หากซื้อราคาถูก ได้จะสามารถลดต้นทุน และแก้ปัญหาที่จะเกิดกับผลิตภัณฑ์ไม้ได้คุณภาพ และสามารถคงความความประณีตสวยงาม ตามที่ได้ออกแบบไว้

2. เพื่อวิเคราะห์ศักยภาพด้านการจัดการของธุรกิจชุมชน ด้านการบริหารทรัพยากรคน เงิน งาน วัสดุอุปกรณ์ ให้มีประสิทธิภาพ

ผู้ประกอบการทั้ง 8 กลุ่ม จากการศึกษาเบื้องต้นพบว่า ผลิตภัณฑ์จัดอยู่ในกลุ่มธุรกิจชุมชน ที่มีการทำหัตถกรรม ในครัวเรือนมากที่สุด ส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการรายเดียว มีการทำงานแบบคนเดียวทำทุกขั้นตอน โดยมีพ่อค้าคนกลางเป็นผู้ดำเนินงานเองทั้งหมด และยังเป็นผู้กระจายงานให้แก่ผู้ประกอบการเป็นรายๆ ไป โดยใช้วิธีการเหมางานให้ทำ ตามความสามารถของผู้ประกอบการเอง

2.1 ด้านการจัดการของธุรกิจชุมชน

ด้านการจัดการของกลุ่มธุรกิจชุมชนต่างๆ จะเป็นแบบครอบครัวที่มีสภาพความเป็นอยู่ค่อนข้างเรียบง่าย พ่ออยู่พอกันเหมือนชาวพื้นบ้านทั่วไปตามชนบท การจัดการในส่วนของธุรกิจภายในชุมชน ในอำเภอหางดงมีการจัดตั้ง และรวมกลุ่มผู้ประกอบการประเภทต่างๆ ไว้จัดตั้ง เป็นหมู่บ้านหัตถกรรมขนาดใหญ่ จนเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่รู้จักกันในชื่อ บ้านถวายเป็นแหล่งรวมหัตถกรรมต่างๆ ไว้มากมาย ในแต่ละกลุ่มธุรกิจมีการจัดการที่แตกต่างกันไป จากการที่ผู้วิจัยได้ลงพื้นที่ในขอบเขตการศึกษา พบว่ากลุ่มผู้ประกอบการมีการจัดการธุรกิจของตนเองได้ดีในระดับหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจากการลองผิดลองถูกจนเกิดเป็นประสบการณ์ จึงมีความสามารถในการตัดสินใจค่อนข้างดี อย่างเช่นการจัดการด้านการผลิตซึ่งผู้ประกอบการต่างมีการทำงานอย่างเป็นขั้นเป็นตอน การจัดการด้านการเลือกซื้อวัตถุดิบก็เช่นกัน ผู้ประกอบการใช้ความสามารถ และประสบการณ์ที่ทำงานมานานสามารถเลือกซื้อ เลือกใช้วัตถุดิบได้ค่อนข้างดี แต่อาจพบปัญหาในด้านการจัดการด้านการเงินจึงทำให้ไม่สามารถมีโอกาสรู้หรือทางเลือกในการเลือกซื้อวัตถุดิบมากนัก

2.2 ด้านการบริหารทรัพยากรคน

ด้านการบริหารทรัพยากรคนของกลุ่มธุรกิจชุมชนต่างๆ ภายในอำเภอหางดง ในด้านหน่วยงานทางราชการมีการจัดประชุมงานการต่างๆ ที่จะมีการจัดขึ้นโดยการประกาศเสียงตามสาย เพื่อให้คนในชุมชนได้รับรู้ และมารวมตัวกันเพื่อประชุมรับรู้อะไรต่างๆ แต่ในด้านของกลุ่มธุรกิจชุมชนแล้ว ผู้ประกอบการที่เป็นรายใหญ่ หรือกลุ่มวิสาหกิจชุมชน มีการบริหารกลุ่มคน หรือลูกจ้างภายในปกครองด้วยการสอนงาน เพื่อให้สามารถทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย

ให้สำเร็จ บ้างก็ให้ทดลองงานหลายๆ ประเภทก่อน จึงจะจำงานให้ตามความถนัด แต่โดยรวมแล้วผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นธุรกิจขนาด ปานกลางจนถึงขนาดเล็ก ผลิตภัณฑ์ที่ทำได้จะถูกส่งไปให้แก่ผู้ประกอบการที่เป็นรายใหญ่ มีการทำงานแบบเป็นทอดๆ อย่างกลุ่มนี้รับแกะ กลุ่มนี้รับทำสี เป็นต้น จึงมีการทำงานกันเองภายในครอบครัว ส่วนใหญ่การบริหารจึงเป็นการบริหารสอนงานกันเองภายในครอบครัวอย่างเช่น พ่อสอนแม่ แม่สอนลูก และพี่สอนน้อง เป็นต้น เพื่อที่จะสามารถเพิ่มผลิตภัณฑ์ให้ได้จำนวนมากพอ ที่จะสามารถเลี้ยงคนในครอบครัวได้ทุกคน เป็นลักษณะอุตสาหกรรมในครอบครัว

2.3 ด้านบริหารจัดการด้านการเงิน

จากที่ผู้วิจัยได้ให้ผู้ประกอบการทำการวิเคราะห์ SWOT Analysis พบว่า จุดอ่อนของกลุ่ม (Weaknesses) ต้องลงทุนซื้ออุปกรณ์มากมาย ขาดเงินทุนหมุนเวียนในการจัดหาซื้อไม้ค้ำที่ตรงต่อความต้องการของลูกค้า ซึ่งสรุปได้ว่าผู้ประกอบการทั้ง 8 กลุ่ม ต่างประสบปัญหาทางการเงินทำให้เสียโอกาส ในการเลือกซื้อวัสดุบ้าง ราคาวัสดุ และอุปกรณ์ขึ้นราคาบ้าง รวมไปถึงการที่ผู้ประกอบการไม่มีการทำบัญชีอย่างเป็นระบบ หรือถ้ามีก็จะเป็นแบบจัดทำบัญชีอย่างง่าย

ในส่วนที่ผู้ประกอบการที่จำเป็นจะต้องกู้เงินเพื่อการดำเนินการธุรกิจต่อไป ทางผู้วิจัย ได้เชิญวิทยากรจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมมาให้ความรู้ด้านแหล่งเงินทุน ซึ่งวิทยากรกล่าวว่า แหล่งเงินทุน เป็นสิ่งที่สำคัญมากสำหรับการดำเนินธุรกิจ ซึ่งปัจจุบันแหล่งเงินทุนที่สามารถให้บริการได้มีอยู่หลายแห่ง แต่การจะได้เงินลงทุนจากแหล่งเงินทุนนั้น จะต้องมีการพิจารณาตามความเหมาะสม เช่น ความสามารถในการรับความเสี่ยงของผู้กู้ และต้นทุนในการจัดหา เป็นต้น

2.3.1 แหล่งเงินทุนมีอยู่ 2 แหล่งใหญ่ๆ

- 1) แหล่งเงินทุนจากเงินออมส่วนบุคคลคือ เงินที่ได้มาจากการสะสมส่วนตัวซึ่งเป็นแหล่งเงินทุนที่ง่ายที่สุด แต่การนำเงินที่เก็บออมของตนเองไปลงทุน โดยไม่มีการป้องกันความเสี่ยง หรือกระจายความเสี่ยง กรณีเกิดการขาดทุนอาจจะทำให้เกิดปัญหาตามมาได้
- 2) แหล่งเงินทุนจากสถาบันการเงินคือ การจัดหาเงินจากสถาบันการเงิน อย่างธนาคารพาณิชย์ต่างๆ การกู้เงินมีทั้งระยะสั้น ระยะยาว และรวมไปกับการเบิกเงินเกินบัญชี สิ่งที่สำคัญที่ต้องพิจารณาในการกู้เงิน คือ ค่าใช้จ่ายในการจัดหาเงิน ดอกเบี้ยเงินกู้ ความพร้อม ที่จะรับความเสี่ยงของผู้กู้ วงเงินที่กู้ ความเชื่อถือตรงกับลูกค้าของสถาบันการเงิน และความรวดเร็ว ในการปล่อยสินเชื่อ

2.3.2 วงเงินที่สามารถให้กู้/อัตราดอกเบี้ย

1) กรณีใช้บุคคลค้าประกัน ไม่เกิน 100,000 บาท

2) กรณีใช้หลักทรัพย์ค้ำประกัน เกิน 100,000 บาท แต่ไม่เกิน 100 ล้านบาท อัตราดอกเบี้ยนั้นจะขึ้นอยู่กับนโยบายของแต่ละธนาคาร และหลักทรัพย์ที่ใช้ค้ำประกัน โดยอัตราดอกเบี้ย กรณีสินเชื่อเพื่อธุรกิจ โดยประมาณ 5%-8%

แต่อย่างไรก็ตามรัฐควรช่วยเหลือ และสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ให้มากขึ้น เพื่อที่จะสามารถพัฒนาจากกลุ่มธุรกิจชุมชน ให้เป็นกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในรูปแบบผู้ประกอบการ (SMEs) สร้างเสริมอำนาจในการต่อรอง และศักยภาพในการจัดการเพิ่มขึ้น (คู่มือก่อตั้งธุรกิจของศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1: หน้า 69-72)

2.4 ด้านการทำงาน และที่มาของวัสดุอุปกรณ์

การทำงานของผู้ประกอบการต่างๆ ตามที่ผู้วิจัยได้ลงไปในพื้นที่ อำเภอหางดง พบว่ารูปแบบการทำงานไม่ต่างกันมากมาย เนื่องจากส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการรายเดียว มีพ่อค้าคนกลางเป็นผู้ที่กระจายงาน หรือไม่ได้รับทำตามใบสั่งซื้อของลูกค้า ผู้ประกอบการทั้ง 8 กลุ่มผลิตภัณฑ์ให้ความสำคัญกับเนื้อไม้เป็นส่วนใหญ่ เพราะไม้ชนิดอื่นเนื้อแข็งไปบ้าง ย้วยบ้าง แดงง่าย ต่างจากไม้สักจะทำงานง่ายกว่า ไม้สักมีคุณสมบัติพิเศษที่แข็งแรง เนื้อไม้ละเอียด สีสวย พื้นผิว (texture) ดี ปลูก มอด ไม่กิน ทำให้ง่าย ต่อการผลิตและการดูแลรักษา คุณทองดี เขียวดี ผู้ประกอบการ กลุ่มที่ 8 กลุ่มกรอบรูปไม้สัก เป็นผู้ประกอบการอีกท่านหนึ่งที่ให้ความสนใจไม้สักเป็นพิเศษ เพราะคุณสมบัติที่พิเศษของไม้สักที่มีความแข็งแรง จึงสามารถกลึง เจาะรู ได้ง่ายสะดวกในการทำงาน การฝัง และอบไม้ หรือกรรมวิธีในการทำให้ความชื้นในน้ำระเหยออกจากเนื้อไม้ที่สดหรือมีความชื้นมากเกินไป โดยเหลือปริมาณความชื้นอยู่ในเนื้อไม้ได้ส่วนที่เหมาะสมกับบรรยากาศที่อยู่โดยรอบไม้ คุณสมศรี โปธิ ผู้ประกอบการกลุ่มที่ 2 กลุ่มกรอบรูปไม้สัก กล่าวว่า สำหรับผลิตภัณฑ์กรอบรูปไม้สัก แต่เดิมเป็นการผลิตแบบตามขนาดของไม้ การฝังและอบไม้เป็นวิธีการขั้นแรกของการนำไม้มาใช้ประโยชน์ แต่ที่สำคัญที่สุดคือ เนื่องจากไม้สักมีราคาแพง และยังหายากไม่นิยมตัดทิ้งเพราะเสียดายไม้ในส่วนที่ต้องตัดทิ้งไป ขนาดกรอบรูปจึงไม่แน่นอน ทำให้ผลิตภัณฑ์ที่ได้ ไม่มีมาตรฐานที่บ่งบอกได้ชัดเจนว่า ขนาดเท่าไหน ต่อราคาเท่าไหน ซึ่งปัญหากรอบรูปไม้ได้มาตรฐาน จัดว่าเป็นปัญหาใหญ่ ที่ทั้ง 8 กลุ่มผลิตภัณฑ์กรอบรูปไม้เป็นกัน ประสบปัญหาอยู่ในขณะนี้

วัตถุดิบและอุปกรณ์ต่างๆ วัสดุหลักๆ ที่สำคัญ จะได้มาจากพ่อค้าคนกลางเป็นคนประสาน และจัดหาให้ในกรณีที่ผู้ประกอบการเป็นผู้ผลิตขายประจำบ้าง แต่ในกรณีที่ไม่ใช่ผู้ผลิตขายประจำจะต้องลงทุนจัดหาวัสดุเอง บางผู้ประกอบการมีการใช้ประโยชน์จากเศษไม้ที่เหลือใช้ นำมาประยุกต์ ใช้ประกอบเป็นตัวกรอบรูปบ้างนำมาใช้ในการตกแต่งบ้าง ส่วนอุปกรณ์อื่นๆ

ที่สำคัญ ชื่อจากร้านค้าทั่วไป ในด้านอุปกรณีนี้อาจจำเป็นต้องลงทุนเองหมดทุกอย่าง ไม่ได้รับทุนส่วนนี้จากผู้ว่าจ้างหรือพ่อค้าคนกลาง เช่นกลุ่มของคุณอนันต์ ไชยชม ผู้ประกอบการกลุ่มที่ 6 ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมไม้พื้นบ้าน มีการนำเอาเศษไม้มาทำเป็นกรอบรูป ในการทำกรอบรูปจากเศษไม้ จัดว่าเป็นงานที่ต้องใช้ความสามารถทางด้านศิลปะ ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ต้องเป็น คนละเอียดมีความตั้งใจสูง จึงจะสามารถทำผลงานได้ ถึงขั้นวางจำหน่ายทั่วไปในท้องตลาด เพราะต้องมีการออกแบบการจัดวางเศษไม้ ที่มีรูปแบบ ลวดลาย และสีของเนื้อไม้ที่แตกต่างกัน ให้สามารถประกอบเป็นกรอบรูป นอกจากนั้นยังต้องมีความมั่นคงแข็งแรงต่อการใช้งาน มียอดประกอบของความสวยงาม และประโยชน์ใช้สอยควบคู่กันอีกด้วย

ลักษณะรูปแบบกรอบรูปไม้ จะเป็นการใช้ไม้สักหรือเศษไม้ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์เป็นการเพิ่มมูลค่าถือเป็นสิ่งสำคัญ ในยุคที่ไม้หายากกว่าจะได้แต่ละชิ้น ต้องอาศัยความมานะอดทน ความละเอียดในการต่อลาย การเข้ามุม เพื่อให้ได้ผลงาน ที่สวยงาม และเป็นที่ต้องการของท้องตลาด

3. เพื่อวิเคราะห์ศักยภาพด้านการผลิต การตลาด การวางแผนผลิต และการดำเนินธุรกิจ

ในด้านการผลิต การตลาด การวางแผนผลิต และการดำเนินธุรกิจ อาศัยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย ตั้งแต่คนในชุมชน บุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ประกอบการ นักศึกษา องค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ร่วมกันพัฒนาศักยภาพให้พร้อมในทุกๆ ด้านรวมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.1 ด้านการผลิต

ด้านการผลิตส่วนใหญ่จะผลิตตามใบสั่งซื้อ เพราะผู้ประกอบการรายเดียวมีการผลิตเพื่อการจำหน่ายเองบ้าง และเป็นการผลิตเพื่อส่งต่อไปยังผู้ประกอบการรายใหญ่ที่เป็นกลุ่มวิสาหกิจชุมชน และพ่อค้าคนกลาง เวลาในการผลิตจะมากหรือน้อยจะขึ้นอยู่กับปัจจัย ได้แก่ ช่วงเทศกาลต่างๆ ช่วงงานแสดงสินค้า และช่วงที่เศรษฐกิจดี จะเป็นช่วงเวลาที่มีการเร่งผลิตสินค้า หรือทำงานทั้งวันทั้งคืน เพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์เพียงพอต่อความต้องการ แต่หากในช่วงเศรษฐกิจขาลง การผลิตจะน้อยลงตาม

3.2 ด้านการตลาด

ด้านการตลาดของกลุ่มธุรกิจชุมชนภายในอำเภอหางดง จัดอยู่ในระดับค่อนข้างดีมาก ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วผู้ประกอบการไม่ได้ผลิตเพื่อจำหน่ายเองโดยตรง

แต่เป็นการผลิตเพื่อส่ง เพียงอย่างเดียว อาจขายเองหากมีโอกาสรายได้ส่วนใหญ่คิดเป็นรายชิ้นงานบ้าง เหมารวมครั้งละ 40-60 ชิ้นต่อครั้งบ้าง ตามความสามารถ

3.3 ด้านการวางแผนผลิต

การวางแผนการผลิต สำหรับผู้ประกอบการมีการวางแผน ซึ่งเป็นแผนในระยะสั้น เป็นแผนการผลิตวันต่อวัน เมื่อมีการเหมาสั่งซื้อเข้ามา ก็จะมีการกำหนดงานกันทันที และแจกจ่ายงานให้แก่ผู้ช่วย และคนภายในกลุ่ม หากมีมาก โดยส่วนใหญ่แล้วผู้ผลิตจะเป็นผู้ประกอบการเพียงรายเดียว ในการวางแผนงานจึงทำได้ยาก ผู้ประกอบการบางรายแก้ไขปัญหาด้วยการเพิ่มระยะเวลาการทำงานให้ยาวนานขึ้น เพื่อให้ผลิตภัณฑ์เพียงพอต่อความต้องการ

3.4 ด้านการดำเนินธุรกิจ

การดำเนินธุรกิจเป็นไปอย่างไม่มีแบบแผน ในแต่ละวันผู้ประกอบการมีเพียงความคิดที่จะเพิ่มผลผลิตให้มากขึ้นเท่านั้น เพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้นตามผลผลิตที่ผลิตได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ ซึ่งในส่วนนี้ผู้ประกอบการไม่สามารถเพิ่มผลผลิตเพื่อการดำเนินธุรกิจได้มากที่ควร เนื่องจากโอกาสน้อย การแข่งขันสูง บวกกับปัญหาการตัดราคากันเอง เป็นการดำเนินธุรกิจที่ยังขาดระเบียบการจัดการ และการบริหาร

การวิเคราะห์หลักเกณฑ์การคัดสรรปี พ.ศ. 2549

การคัดสรรผลิตภัณฑ์ เพื่อคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย ปี พ.ศ. 2549 (OTOP Product Champion) ซึ่งดำเนินงานโดยคณะกรรมการการดำเนินการคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย ในระดับประเทศ เป็นผู้พิจารณา ให้คะแนนผลิตภัณฑ์ประเภทต่างๆ ตามกลุ่มผลิตภัณฑ์ นั้นๆ จากการเปรียบเทียบข้อมูล และจากการเปรียบเทียบกับหลักเกณฑ์การคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ โดยมีผู้ประกอบการทั้ง 8 กลุ่มเข้าร่วม ซึ่งแต่ละกลุ่มสรุปเกณฑ์ได้ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่ 1 คุณศิรินันท์ จันทร์งาน

ผลิตภัณฑ์กรอบรูปกระจก

จากการวิเคราะห์ในด้านข้อมูลตามหลักเกณฑ์การคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย ปี พ.ศ. 2549 กลุ่มผลิตภัณฑ์กรอบรูปกระจก มีคะแนนรวมทั้งสิ้น 52 คะแนน จัดอยู่ในผลิตภัณฑ์ระดับ 2 ดาว ซึ่งทางกลุ่มยังมีข้อบกพร่องอีกหลายจุดที่ยังไม่ตรงตามเกณฑ์เป็นสินค้าที่สามารถพัฒนาสู่ระดับ 3 ดาว มีการประเมินศักยภาพเป็นระยะ

2. กลุ่มตัวอย่างที่ 2 คุณสมศรี โปธิ

ผลิตภัณฑ์กรอบรูปไม้สัก

จากการวิเคราะห์ในด้านข้อมูลตามหลักเกณฑ์การคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย ปี พ.ศ. 2549 กลุ่มผลิตภัณฑ์กรอบรูปไม้สัก มีคะแนนรวมทั้งสิ้น 58 คะแนน จัดอยู่ในผลิตภัณฑ์ระดับ 2 ดาว ซึ่งทางกลุ่มยังมีข้อบกพร่องอีกหลายจุดที่ยังไม่ตรงตามเกณฑ์เป็นสินค้าที่สามารถพัฒนาสู่ระดับ 3 ดาว มีการประเมินศักยภาพเป็นระยะ

3. กลุ่มตัวอย่างที่ 3 คุณธีระพัฒน์ นันทะวงศ์

ผลิตภัณฑ์กรอบรูปไม้สัก

จากการวิเคราะห์ในด้านข้อมูลตามหลักเกณฑ์การคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย ปี พ.ศ. 2549 กลุ่มผลิตภัณฑ์กรอบรูปไม้สัก มีคะแนนรวมทั้งสิ้น 52 คะแนน จัดอยู่ในผลิตภัณฑ์ระดับ 2 ดาว ซึ่งทางกลุ่มยังมีข้อบกพร่องอีกหลายจุดที่ยังไม่ตรงตามเกณฑ์เป็นสินค้าที่สามารถพัฒนาสู่ระดับ 3 ดาว มีการประเมินศักยภาพเป็นระยะ

4. กลุ่มตัวอย่างที่ 4 คุณกนก ศรีมูล

ผลิตภัณฑ์กลุ่มกรอบรูปไม้อัด

จากการวิเคราะห์ในด้านข้อมูลตามหลักเกณฑ์การคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย ปี พ.ศ. 2549 กลุ่ม ผลิตภัณฑ์กลุ่มกรอบรูปไม้อัด มีคะแนนรวมทั้งสิ้น 47 คะแนน จัดอยู่ในผลิตภัณฑ์ระดับ 1 ดาว ซึ่งทางกลุ่มยังมีข้อบกพร่องอีกหลายจุดที่ยังไม่ตรงตามเกณฑ์เป็นสินค้าที่ไม่สามารถพัฒนาสู่ระดับ 2 ดาวได้ เนื่องจากมีจุดอ่อนมาก และขาดต่อการพัฒนา

5. กลุ่มตัวอย่างที่ 5 คุณมา สายกันทา

ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมไม้พื้นบ้าน

จากการวิเคราะห์ในด้านข้อมูลตามหลักเกณฑ์การคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย ปี พ.ศ. 2549 กลุ่มผลิตภัณฑ์กรอบรูปไม้สัก มีคะแนนรวมทั้งสิ้น 54 คะแนน จัดอยู่ในผลิตภัณฑ์ระดับ 2 ดาว ซึ่งทางกลุ่มยังมีข้อบกพร่องอีกหลายจุดที่ยังไม่ตรงตามเกณฑ์เป็นสินค้าที่สามารถพัฒนาสู่ระดับ 3 ดาว มีการประเมินศักยภาพเป็นระยะ

6. กลุ่มตัวอย่างที่ 6 คุณอนันต์ ไชยยม

ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมไม้พื้นบ้าน

จากการวิเคราะห์ในด้านข้อมูลตามหลักเกณฑ์การคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย ปี พ.ศ. 2549 กลุ่มผลิตภัณฑ์กรอบรูปเศษไม้ มีคะแนนรวมทั้งสิ้น 66 คะแนน

จัดอยู่ในผลิตภัณฑ์ระดับ 2 ดาว ซึ่งทางกลุ่มยังมีข้อบกพร่องอีกหลายจุดที่ยังไม่ตรงตามเกณฑ์ เป็นสินค้าที่สามารถพัฒนาสู่ระดับ 3 ดาว มีการประเมินศักยภาพเป็นระยะ

7. กลุ่มตัวอย่างที่ 7 คุณพวงเพชร นันทะ

ผลิตภัณฑ์กรอบรูปไม้สักอัด

จากการวิเคราะห์ในด้านข้อมูลตามหลักเกณฑ์การคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย ปี พ.ศ. 2549 กลุ่มผลิตภัณฑ์กรอบรูปไม้ มีคะแนนรวมทั้งสิ้น 59 คะแนน จัดอยู่ในผลิตภัณฑ์ระดับ 2 ดาว ซึ่งทางกลุ่มยังมีข้อบกพร่องอีกหลายจุดที่ยังไม่ตรงตามเกณฑ์ เป็นสินค้าที่สามารถพัฒนาสู่ระดับ 3 ดาว มีการประเมินศักยภาพเป็นระยะ

8. กลุ่มตัวอย่างที่ 8 คุณทองดี เจียวดี

ผลิตภัณฑ์กรอบรูปไม้สัก

จากการวิเคราะห์ในด้านข้อมูลตามหลักเกณฑ์การคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย ปี พ.ศ. 2549 กลุ่มผลิตภัณฑ์กรอบรูปไม้สัก มีคะแนนรวมทั้งสิ้น 49 คะแนน จัดอยู่ในผลิตภัณฑ์ระดับ 1 ดาว ซึ่งทางกลุ่มยังมีข้อบกพร่องอีกหลายจุดที่ยังไม่ตรงตามเกณฑ์ เป็นสินค้าที่ไม่สามารถพัฒนาสู่ระดับ 2 ดาวได้ เนื่องจากมีจุดอ่อนมาก และขาดต่อการพัฒนา

จากการวิเคราะห์ในด้านข้อมูลตามหลักเกณฑ์การคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย ปี พ.ศ. 2549

ส่วน ก ด้านผลิตภัณฑ์และความเข้มแข็งของชุมชน

ประเด็นที่ 1 ด้านการผลิต

ประเด็นที่ 2 ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์

ประเด็นที่ 3 ด้านความเข้มแข็งของชุมชน

ส่วน ข ด้านความเป็นไปได้ทางการตลาด

ประเด็นที่ 1 ด้านการตลาด

ประเด็นที่ 2 ด้านเรื่องราวหรือตำนานของผลิตภัณฑ์

ส่วน ค หลักเกณฑ์การพิจารณาด้านคุณภาพผลิตภัณฑ์

กลุ่มผลิตภัณฑ์กรอบรูปไม้ มีข้อบกพร่องหลายจุดที่ยังไม่ตรงตามเกณฑ์ ด้านส่วน ก ด้านผลิตภัณฑ์และความเข้มแข็งของชุมชน หลักๆ จะเป็นการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ ที่เป็นแบบดั้งเดิมไม่มีการพัฒนา หรือแม้แต่รูปแบบของบรรจุภัณฑ์ ขาดการจัดทำบัญชีหรือไม่ ส่วนใหญ่มีการจัดทำบัญชีอย่างง่าย ๆ ไม่เป็นระบบ ส่วน ข ด้านความเป็นไปได้ทางการตลาด หลักๆ จะเป็น ด้านการตลาด ที่แหล่งจำหน่ายหลักๆ ของสินค้า จะอยู่ในตลาดภายในจังหวัด ส่วนน้อย จะอยู่ตลาดระหว่างจังหวัด ส่วน ค หลักเกณฑ์การพิจารณาด้านคุณภาพผลิตภัณฑ์ ด้านรูปแบบ

ผลิตภัณฑ์ ส่วนใหญ่เป็นผลิตภัณฑ์มีรูปแบบ และคุณลักษณะค่อนข้างดี และด้านคุณภาพ ผลิตภัณฑ์จัดอยู่ในผลิตภัณฑ์มีคุณภาพค่อนข้างดีเช่นกัน ด้านบรรจุภัณฑ์/ฉลาก และตราสินค้า ผลิตภัณฑ์ มีบรรจุภัณฑ์ต้องปรับปรุงอย่างมาก

สรุปการวิเคราะห์หลักเกณฑ์ในการคัดสรรสุดยอด ของสินค้าระดับหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย ปี พ.ศ. 2549 ของกลุ่มธุรกิจชุมชนทั้ง 8 กลุ่ม ในการวิเคราะห์ ทั้ง 8 กลุ่ม จะมีลักษณะการวิเคราะห์ที่มีความคล้ายคลึงกัน โดยอาศัยการวิเคราะห์จากเกณฑ์การให้ค่าคะแนน ผลิตภัณฑ์ที่ส่งเข้าคัดสรรในระดับประเทศ โดยมีคณะกรรมการดำเนินการคัดสรร ตามกลุ่มประเภท ผลิตภัณฑ์ เป็นผู้พิจารณาให้ค่าคะแนนผลิตภัณฑ์ โดยมีองค์ประกอบ และเกณฑ์การคัดสรร ในแต่ละประเภทประกอบด้วย 3 ส่วน ดังที่กล่าวไว้ในบทที่ 5 และบทที่ 6 ซึ่งผลสรุปที่ได้วิเคราะห์ ไปแล้ว จะมีข้อบกพร่องที่คล้ายคลึงกันตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

การศึกษาเพื่อหาแนวทางที่จะพัฒนาการออกแบบผลิตภัณฑ์ชุมชน ให้ยกระดับ ผู้พัฒนาสินค้าท้องถิ่น ตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน และท้องถิ่น

การศึกษาเพื่อหาแนวทางที่จะพัฒนาการออกแบบผลิตภัณฑ์ชุมชน ให้ยกระดับ เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน กับการพัฒนาสินค้าท้องถิ่นให้ได้มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน และท้องถิ่น โดยการนำแนวการวิเคราะห์จากโครงการวิจัยเรื่อง “โครงการวิจัย และพัฒนาสินค้าท้องถิ่น มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน และท้องถิ่น ของตำบลบ้านแหวน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่” (อัญชลี โสมดี, 2549) เป็นการขยายพื้นที่การศึกษา จัดลำดับความสำคัญปัญหา ของสินค้าท้องถิ่น ศึกษาสถานที่ผลิตที่มา ของวัตถุดิบ รูปแบบ ขั้นตอนการทำงาน วัสดุ อุปกรณ์ และขั้นตอนการทำงานหัตถกรรม ที่ทำการศึกษาแนวทางพัฒนาการออกแบบผลิตภัณฑ์ชุมชน

1. ผลการศึกษา

ผลการศึกษาที่ผ่านมาทำให้ได้องค์ความรู้ ที่จะนำมาพัฒนาการออกแบบผลิตภัณฑ์ ให้มีคุณภาพ เป็นที่ต้องการของท้องตลาด โดยอาศัยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย ระดมความคิดเห็น ความร่วมมือของทุกฝ่าย จากการเรียนรู้ และทำงานร่วมกัน ซึ่งสรุปได้ดังต่อไปนี้

1.1 ด้านสภาพปัญหา ความต้องการ ความเป็นมาของการผลิตสินค้า งานหัตถกรรมของชุมชน โดยการสืบทอดงานหัตถกรรมให้กับลูกหลานเครือญาติ และคนบ้านใกล้เคียง เห็นการทำงานหัตถกรรมร่วมกันซึ่ง เป็นวัฒนธรรมการทำงานของชุมชน

1.2 การทดลองปฏิบัติการออกแบบเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ ผู้วิจัย และนักศึกษา สาขาวิชาศิลปกรรม ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์การออกแบบผลิตภัณฑ์ของชุมชน ทั้งยังได้ร่วมกัน

ทำการพัฒนาผลิตภัณฑ์ โดยผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้สอนด้านการออกแบบอยู่แล้ว ได้ควบคุมดูแลเรื่อง การออกแบบ และจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ให้กับนักศึกษาสาขาวิชา ชั้นปีที่ 2 ทำการออกแบบตกแต่ง ผลิตภัณฑ์กรอบรูปไม้

1.3 ได้องค์ความรู้ กลวิธีในการผลิต การจัดจำหน่าย และการพัฒนาสินค้า เมื่อรวบรวมองค์ความรู้ที่ได้รับจากการศึกษา ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์โดยยึดหลักเกณฑ์ การคัดสรร สุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย ปี พ.ศ.2549 เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถพัฒนา จุดบดพร้อมต่างๆ ที่ตั้งไว้ตามเกณฑ์ และมีโอกาสเข้าร่วม การแข่งขันต่อไปในอนาคต

1.4 การแลกเปลี่ยนการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ทำให้เกิดแนวทางในการพัฒนา เศรษฐกิจของชุมชน เป็นแนวทางการแก้ไขปัญหาได้ในระดับหนึ่ง และเมื่อมีการศึกษา ในระดับต่อไป อย่างเป็นขั้นเป็นตอนแล้วละก็ จะสามารถนำไปสู่แนวทางการพัฒนาได้อย่างยั่งยืน

2. ผลจากกระบวนการทำงานวิจัย

จากการศึกษาที่ผ่านมาทำให้ได้องค์ความรู้ ที่จะนำมาพัฒนาการออกแบบ ผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพ เป็นที่ต้องการของท้องตลาด โดยอาศัยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย ได้ระดมความคิดเห็น ความร่วมมือของทุกฝ่าย จากการเรียนรู้ และทำงานร่วมกัน ทำให้เข้าใจถึง ความต้องการ ปัญหา ค้นพบอุปสรรค เพื่อนำมาวิเคราะห์ และหาหนทางแก้ไขจนได้ข้อมูลต่างๆ สรุปได้ดังต่อไปนี้

3.1 สรุปผลโครงการวิจัย ได้ใช้วิธีการสร้างความเข้าใจเบื้องต้น ตามความ สมัยครใจร่วมคิดโดยคณะผู้วิจัย ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบร่วมกับกลุ่มเป้าหมายในกรณีศึกษา ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้นำชุมชน และภาคีต่างๆ โดยการเรียนรู้จากที่ได้ปฏิบัติ ร่วมกัน แล้วนำมาประมวลผล และวิเคราะห์ผลข้อมูล ปัญหา สาเหตุที่แท้จริงด้านธุรกิจชุมชน และปัญหาอื่นๆ ของตนเอง กรอบครัว และชุมชนได้แนวคิด ทักษะ และวิถีปฏิบัติ โดยเฉพาะ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกลุ่มเป้าหมายได้เกิดขึ้น ซึ่งคาดว่า จะทำให้เกิดผลกระทบ ในเชิงกระบวนการพัฒนาร่วมกันต่อไปอย่างยั่งยืน ในพื้นที่เป้าหมาย

3.2 ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา จากการศึกษาข้อมูลได้แก่ข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

3.2.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ควรจะรวมกลุ่มเพื่ออนุรักษ์หัตถกรรม กรอบรูปไม้ โดยการจัดงานขึ้น ภายในหมู่บ้านหรือในสถานที่ตามหน่วยงานราชการใกล้หมู่บ้าน มีการส่งเสริมพัฒนาทักษะฝีมือการทำผลิตภัณฑ์ โดยการแข่งขันกันภายในหมู่บ้าน และภายใน สถานประกอบการด้วย ควรมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพ เป็นที่เชื่อถือของลูกค้า ควรมีการ

วางแผนจัดระบบการบริหารจัดการให้เป็นรูปธรรม มีการส่งเสริมพัฒนาทักษะฝีมือการทำผลิตภัณฑ์อย่างสม่ำเสมอ

3.2.2 ข้อเสนอแนะทางเศรษฐกิจ รัฐบาลควรส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทยให้มากขึ้น โดยประชาสัมพันธ์ให้คนต่างชาติเห็นว่า ประเทศไทยมีความปลอดภัยในทุกๆ ด้าน เพื่อให้คนต่างชาติมาท่องเที่ยวประเทศไทยมากขึ้น ควรหาทางแก้ไขทางเศรษฐกิจในเรื่อง เครื่องอำนวยความสะดวกโครงสร้างพื้นฐาน การเข้าถึงบริการของรัฐ และการได้รับความช่วยเหลือจากรัฐ แนวทางวิธีคิด และข้อมูลข่าวสาร ส่งเสริมให้ชาวบ้าน ร่วมคิด ร่วมวางแผน ต่อสู้ปัญหา และอุปสรรคต่างๆ จะสามารถช่วยลดภาวะความเหลื่อมล้ำในสังคมได้ สามารถสร้างสรรค์ผลงาน มีกระบวนการพัฒนาชุมชนในพื้นที่กลุ่มเป้าหมายได้ จึงควรมีการกำหนด โครงการระดับชาติขึ้นมาเพื่อให้เกิดกระบวนการดังกล่าว ซึ่งจะสามารถแก้ไขปัญหา ด้านธุรกิจชุมชน ความยากจนได้จริงในทุกพื้นที่ นั่นหมายถึงจะต้องสร้างด้วยการฝึกอบรมบุคลากรที่จะเข้าไปเป็นแกนกลาง ในการขับเคลื่อนกระบวนการดังกล่าวตลอดไป ชาวบ้านในชุมชนจะสามารถแก้ปัญหาของตนเองได้

3.2.3 กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ควรกำหนดให้ทุกตำบลดำเนินกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม โดยเน้นการปฏิบัติจริงทุกขั้นตอน ต้องไม่บิบบังคับด้านเวลา ให้ทุกพื้นที่ดำเนินโครงการให้สำเร็จตามเงื่อนไขเวลาเดียวกัน หรือตามระบบการใช้งบประมาณ เนื่องจากการขับเคลื่อนแบบนี้ต้องอาศัยความสมัครใจของทุกคนในพื้นที่เป็นตัวหลัก และการตระหนักที่จะต้องปรับวิธีคิด วิธีปฏิบัติของตนเอง ซึ่งจะได้จากการเรียนรู้ และการปฏิบัติจริงร่วมกัน ไม่ใช่ทำตามคำสั่งจากเบื้องบนที่ทำโครงการให้เสร็จ ตามเงื่อนไขเวลาของการใช้งบประมาณของรัฐ หลังจากนั้น จะสามารถนำเอาแผนของทุกชุมชนมาประกอบกันพิจารณาเป็นแผนของอำเภอ จังหวัด และสร้างให้เกิดการมีส่วนร่วมในการวางแผน เป็นยุทธศาสตร์ที่จะก้าวเดินไปของจังหวัด และร่วมปฏิบัติการทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน เจ้าของชุมชนตามยุทธศาสตร์จังหวัดที่ทุกฝ่ายได้ร่วมกันกำหนด

3.2.3 การขับเคลื่อนกระบวนการในชุมชน ผลจากการวิจัย จำเป็นจะต้องมีแกนนำที่ได้รับการยอมรับนับถือ จากชุมชน เพื่อขับเคลื่อนกระบวนการในชุมชนเป็นการแก้ไขปัญหาในพื้นที่นั้น คณะนักวิจัย อาจารย์ และนักศึกษา จำเป็นที่จะต้องมีการคัดเลือกสรรหาผู้ที่เหมาะสมกับบทบาทนี้ และคอยให้โอกาสได้แสดงความคิดเห็น และปฏิบัติการเพื่อให้เกิด การเรียนรู้ และเป็นผู้ดำเนินการขับเคลื่อนต่อไป ส่วนทางด้านคณะอาจารย์ก็ไม่ควรลืมพลังของคนหนุ่มสาว นักศึกษา จากมหาวิทยาลัย และหนุ่มสาวภายในชุมชนด้วย

ต้องพยายามสร้างโอกาส ให้เขาได้คิด ได้ทำ ได้เรียนรู้จากการปฏิบัติการ จะเป็นทั้งการสร้าง ผู้นำที่ดีแก่ชุมชน สังคม และ ท้องถิ่นในอนาคต ป้องกันปัญหาวัยรุ่นได้ในเวลาเดียวกัน

3.2.4 การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เป็นการแก้ไขปัญหา ที่สลับซับซ้อนเชื่อมโยงกับหลายฝ่ายหลายหน่วยงาน หลายปัจจัยจะมีผลดีต้องอาศัยนักวิจัย ที่ต้องคลุกคลี คิดเป็น ทำเป็น และสรุปบทเรียนเป็นระยะร่วมกับชาวบ้านในชุมชน โดยนักวิจัย จากมหาวิทยาลัยในท้องถิ่น ที่ควรรมาจากหลายสาขาวิชาร่วมกัน เช่น สาขาศิลปกรรม สาขาสังคม วิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์วิชาทางการพัฒนาชุมชน การบริหารจัดการ การตลาด การประชาสัมพันธ์ สาขาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เป็นต้น จากการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการของชุมชน ในการพัฒนา สินค้าท้องถิ่น ฐานมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ชุมชน และท้องถิ่นของกลุ่มธุรกิจชุมชนผู้ประกอบการงานหัตถกรรมในครั้งนี้ใช้หลักเกณฑ์ การคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ไทยปี พ.ศ. 2549 ซึ่งได้ทำการศึกษาในด้านต่างๆ ได้แก่ ความต้องการของชุมชน ในการพัฒนาสินค้าท้องถิ่นฐานมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน และท้องถิ่น สถานที่ผลิต ที่มาของวัตถุดิบ รูปแบบ ขั้นตอนการทำงาน วัสดุ อุปกรณ์ ตลอดจนแนวทาง ที่จะพัฒนาการออกแบบผลิตภัณฑ์ชุมชน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ทำให้ทราบถึงปัญหา แนวทางการศึกษา ในการพัฒนาสินค้าท้องถิ่น ฐานมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน และท้องถิ่น

จากการลงพื้นที่ทำการวิจัยด้านการทำผลิตภัณฑ์ งานหัตถกรรมในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ทำให้ได้ข้อมูลด้านต่างๆ ที่ยังต้องพัฒนาเพื่อให้สินค้าที่มีคุณภาพเป็นที่ต้องการ ของท้องตลาด ให้มีเอกลักษณ์เฉพาะตน และสามารถพัฒนาสู่มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน และท้องถิ่นได้ในอนาคต แต่สิ่งที่ควรคำนึงถึง คือผู้ประกอบการที่เป็นแกนอยู่ตรงกลาง ติดตาม ประเมินผล สรุปบทเรียน ทบทวนทิศทาง และปรับปรุงแก้ไขแนวปฏิบัติให้เป็นวงจรแห่งการเรียนรู้ และพัฒนาอย่างยั่งยืน

ควรศึกษาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมในเรื่องอื่นๆ นอกเหนือจากผลิตภัณฑ์ กรอบรูป เพื่อศึกษาเปรียบเทียบ ข้อดีข้อเสียถึงความแตกต่าง จะทำให้เข้าใจกลวิธีด้านการจัดการ การตลาด และกระบวนการเรียนรู้ในประเด็นอื่นนอกเหนือจากการวิเคราะห์ การออกแบบ ผลิตภัณฑ์ การจัดการของธุรกิจชุมชน ด้านการบริหารทรัพยากร คน เงิน งาน วัสดุอุปกรณ์ ด้านการผลิตการตลาด การวางแผนผลิต และการดำเนินธุรกิจ เพื่อให้องค์ความรู้ทางด้านนี้ กว้างขวางขึ้น